

BÀSQUET ENTREVISTA

«Somio anar-me'n en ACB»

Albert Aliaga. Ha completat la seua segona temporada com a president del Força Lleida, passant en un any de viure un descens a tocar amb els dits l'ascens a l'elit, un pas que reconeix que ara hauria estat un pèl prematur, però que el club ja està preparat per assumir

XAVIER PUJOL

Ja heu digerit totes les emocions viscudes en el play-off?

Venint d'on veníem, hem passat de 0 a 100 en dotze mesos. La veritat és que ha estat una experiència bonica, no només per l'aspecte esportiu, que serà molt difícil d'igualar i pràcticament impossible de millorar, ja que estaríem parlant d'ascendir a l'ACB, sinó també, i el més important, pel suport tant social com empresarial que hem tingut i que esperem que hagi estat un primer pas per fer un projecte sòlid i fort. **Es veia obtenint l'ascens a la Lliga ACB?**

Tenia una mica de vertigen, perquè potser era una mica aviat. El projecte s'ha de consolidar i el que ha passat aquest any és el que tocava, perquè no ens hem d'oblidar d'on veníem. Hem fet una temporada històrica, hem posat més de 5.000 persones al Barris Nord i crec que haver-ho aconseguit és el que tocava, encara que no negaré que era dels que pensaven que si guanyàvem el Girona pujàvem, n'estava completament convençut. Reconec que som on ens toca.

El club estava preparat en cas que s'hagués aconseguit l'ascens?

Si haguéssim guanyat el partit a Osca estic convençut que fins al final hauríem competit per l'ascens directe. Quan vam veure que la cosa anava de debò, que va ser al gener o al febrer, ja vam començar a treballar. Vam començar a parlar amb institucions, amb el patrocinador principal, ICG, i altres empreses importants, vam preguntar a l'ACB per tenir tota la informació en cas de pujar i sabíem el que necessitàvem. Per això dic que en aquell moment potser era una mica precipitat, però ara, sabent el que ens fa falta, ens donarem el nostre temps per preparar-nos i si la gent i les empreses de Lleida volen, estem disposats a preparar-nos bé per fer aquest pas endavant. Creiem que Lleida necessita un projecte com el nostre. Ha arribat el moment. **Ara tot és felicitat, però fa un any, per aquestes dates, el club estava a LEB Plata. Com canvien les coses en tan poc de temps, no?**

Per a mi hi ha hagut tres moments clau. El primer, quan accedeixo a la presidència, que era un projecte que estava com estava i vam creure que havíem de fer aquest pas. El segon, l'any passat, amb el viatge de tornada de Melilla després de

Albert Aliaga té clar que el canvi de timó que van forçar fa dos anys era necessari i el temps els ha donat la raó.

«El que ha passat aquest any és el que tocava, pujar hauria estat prematur»

«És el moment idoni per consolidar el projecte i començar a mirar més enllà»

«Vam decidir canviar-ho tot i el temps, més aviat del que pensàvem, ens ha donat finalment la raó»

certificar el descens, que va ser dels pitjors que he viscut. I el tercer, després de perdre a Girona, quan vaig entrar al vestidor i els vaig fer sortir a saludar l'afició, per a mi aquest va ser el moment culminant de per què vam fer el pas en el seu moment, veure tota aquesta gent entregada. Encara m'emocio només de pensar-ho.

Com us agradaria acabar la presidència?

El meu somni és anar-me'n en ACB. No sé si seguiria, però una vegada aconseguit m'agradaria estar en un segon pla. Tot procés té uns tempos, cada un agafa una responsabilitat perquè vol, li agrada o creu que és la seua obligació, i crec que no és bo eternitzar-se en determinats llocs, és sa, bo i positiu que hi hagi gent nova. Mai no m'apartaré del Força Lleida, mentre visqui sempre seré del club i de Lleida, però crec que seria bo en el seu moment fer

un pas al costat i que algú, qui sigui, faci el pas endavant.

En tot just un any s'ha passat de baixar a tocar amb els dits l'ACB. Temeu que es pugui patir com fa dos anys?

No. Ara queda el més difícil, que és consolidar-nos. Hem demostrat que ho podem fer. Hem assolit un miracle esportiu i hem generat il·lusió, encara que reconec que tot ha sortit molt millor del que esperàvem, dir el contrari seria mentir. L'any passat el més fàcil hauria estat abandonar el vaixell, però soc tossut i estava convençudíssim que aniríem endavant. Ningú no sap el treball que vam haver de fer l'estiu passat, que va ser descomunal, i va sortir bé. Vam fer diverses apostes, foc nou a la plantilla, en el cos tècnic i haver de prescindir d'alguna vaca sagrada que alguns no van entendre. Vam decidir canviar-ho tot i el temps, més

aviat del que pensàvem, ens ha donat la raó.

En una entrevista el 2020, un mes després de prendre possessió com a president, va dir que el vostre objectiu era situar l'equip a dalt en dos o tres anys. Ho ha complert.

L'èxit no és només meu, és de molta gent. Soc la cara visible d'un projecte en el qual hi ha molta gent darrere que ha lluitat molt per ser on som. Som un club sostenible. Tenim dèficit, sí, però insisteixo, venim d'un descens i d'una pandèmia que ens va obligar a reduir el preu dels abonaments, en la qual les empreses ho han passat malament i no han pogut aportar tot el que volíem, que fins al gener no vam poder obrir els bars del pavelló i que vam haver de pagar la plaça de LEB al Barça. Però ara estem molt bé, aquest és el moment idoni per consolidar el projecte i començar a mirar més enllà,

i això vol dir que no hem de tenir por.

Quina és la situació econòmica del club?

Estem millor que mai. El club va tenir uns inicis complicats en els quals es va generar un deute que diria que ja és fix. Abans de ser president, el 2019, hi havia problemes econòmics dels quals tots érem responsables, perquè ja formava part de la junta, però ara mateix estem en una bona situació. Estem al corrent de pagament amb Hisenda, amb la Seguretat Social, amb els proveïdors i creditors, només arrosseguem deutes amb alguns agents, però estem avançant i l'any que ve crec que quedaran liquidats. Els treballadors i la plantilla estan al dia i només sabem els que som al club el que vol dir això. No volem que ningú ens ho agraeixi, però sí que de vegades trobem a faltar que es valori l'esforç, perquè es considera com una cosa normal, i no ho és tant en el món de l'esport.

Un altre dels reptes que us va marcar quan va accedir a la presidència va ser que l'afició recuperés la il·lusió, i també s'ha aconseguit amb escreix.

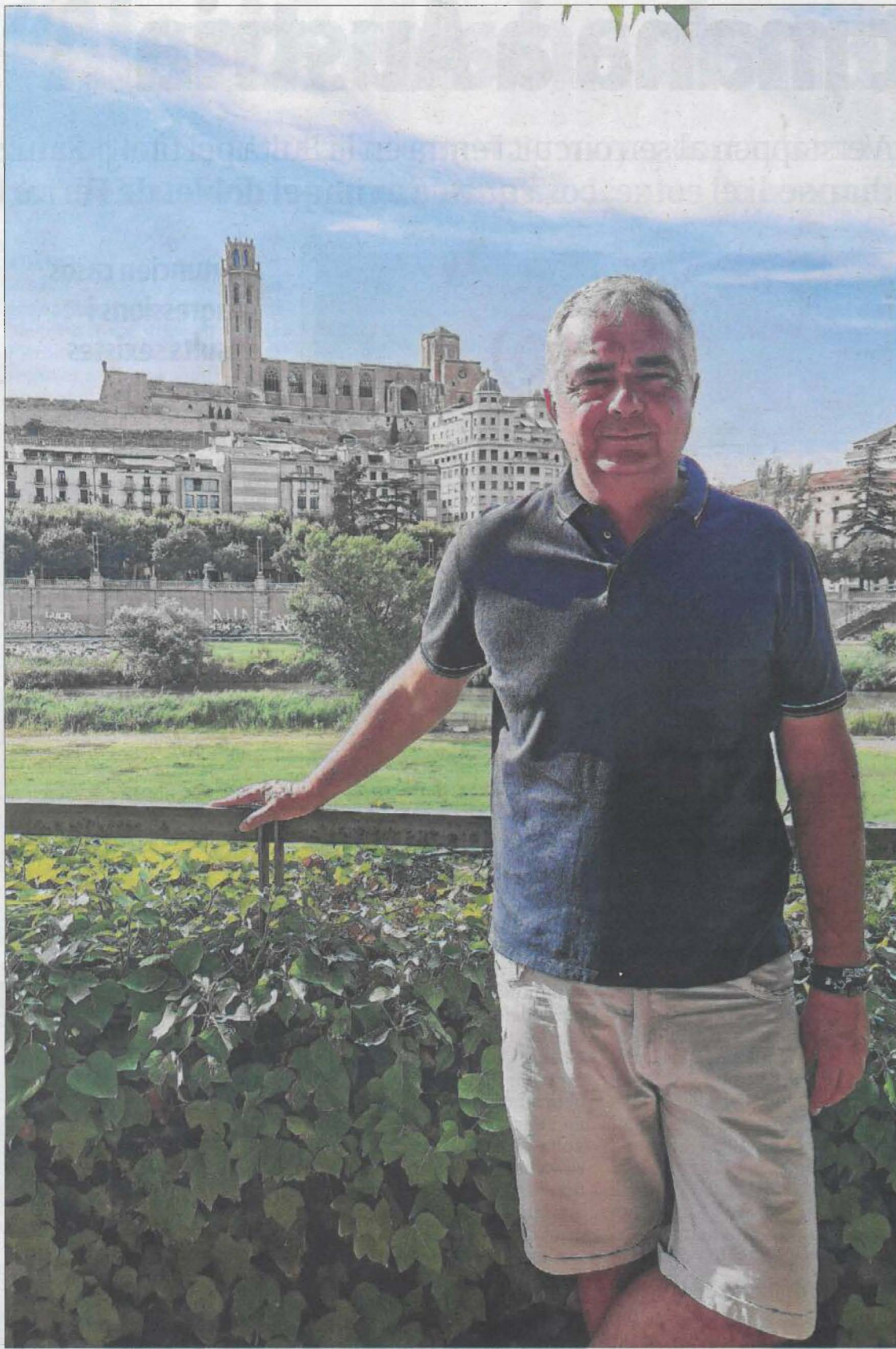
Efectivament. Sense culpar ningú, perquè tots estàvem immersos, el projecte s'havia apartat una mica de la realitat de Lleida, i per això vam decidir donar un cop sobre la taula [moció de censura] perquè la gent tornés.

També es va marcar com a objectiu recuperar la massa social d'anys enrere. Aquest potser és el gran repte per a la pròxima temporada?

Sens dubte. En la presentació de la nova junta vam dir que volíem recuperar la il·lusió pel bàsquet i la massa social, i som aquí. I torno a repetir, venim d'una pandèmia.

Sigueu sincer. Després del que es va viure durant en el play-off, us decebríeu si al començament de la temporada vinent només hi hagués 1.500 abonats?

Decepció no, però demostrariem tots, nosaltres els primers, que potser no cal fer l'esforç que volem fer. Ho hem dit des d'un principi i ho hem repetit diverses vegades, serem on la gent del territori vulgui, i no els decebrem, però per a això necessitem que ens ajudin. Crec que hem fet prou mèrits perquè quan comenci la Lliga el Barris Nord estigui ple. Crec que ens ho mereixem, el club s'ho mereix, i si no, ens hauríem de replantejar les coses. Ho vaig dir l'altre dia, si no arribem als 2.000 abonats de pagament, personalment i per als meus companys de junta no serà una decepció, però sí

El seu somni és arribar a la Lliga ACB durant el seu mandat al capdavant del club.

un bany de realitat, que potser estem empenyent una cosa que la gent no vol. Si volem gaudir d'un espectacle, necessitem augmentar el pressupost, i això passa per tenir més massa social.

L'acord amb el Barça també va ser crucial, ja no només per continuar a la LEB Or, sinó per comptar amb jugadors de gran nivell. Una de les potes que estava coixa del projecte era que no teníem una relació prou forta amb altres clubs de Catalunya, i ara la tenim amb el Manresa, amb la Penya i no cal dir que

amb el Barça. Mentre no siguem un club ACB, que és el meu somni, hem de treure profit d'aquests equips. També és veritat que no acceptarem qualsevol cessió. Ho saben tots els equips amb els quals estem parlant. Hem demostrat que els xavals que venen milloren amb el nostre treball, només cal mirar la temporada que han fet Juani Marcos o Badji. I voldria destacar aquests jugadors i altres de la plantilla que han dit als seus agents que si no tenen una oferta gaire gran, el seu somni és seguir amb nosal-

tres, i això cal posar-ho també en relleu. Hi haurà algun any que potser no vindrà ningú o només un perquè la generació no serà important, la qual cosa voldrà dir que nosaltres som a dalt i necessitem jugadors més importants.

Prova que aquí el tracte és diferencial és que Michael Carrera, que tenia ofertes que triplicaven la del Lleida, ha preferit quedar-se i renovar.

Amb el Michael tinc una relació especial. Em va arribar al cor quan l'any passat, a l'aeroport de Màlaga tornant de Melilla, després de consumir el descens, va venir, que jo estava destrossat, i em va dir: "presi, si vostè vol, li pujo l'equip a LEB Or". En aquell moment vaig pensar que ho deia per quedar bé, però no, ho deia molt seriosament, com després es va demostrar. Aquest any hi ha hagut molta gent, persones de la meua família i

«Ara el Gerard és el millor entrenador de la LEB Or, però calia confiar en ell en aquell moment»

«No ens emportem una decepció si la temporada que ve no som tercers i som vuitens»

algun directiu, que han ajudat molt l'entorn del Michael, i ell és una persona agraïda i familiar. Quan ha tingut problemes hem estat amb ells i això ell ho valora moltíssim, i als seus agents els va dir que si no hi havia una oferta molt gran d'ACB es quedava a Lleida.

En una roda de premsa va reconèixer que la intenció era augmentar el pressupost de la plantilla un deu per cent. Es podrà fer?

Dependrà de com vagi la campanya d'abonats, però la intenció és augmentar com a mínim un 10 per cent el pressupost destinat a la plantilla. Però hem de ser conscients contra qui competirem, Andorra, Burgos, Estudiantes, Alacant... No ens emportem una decepció si la temporada que ve no som tercers i som vuitens, potser és el nostre lloc.

Donar l'alternativa a Gerard Encuentra també ha estat un altre encert rotund.

Era una altra aposta difícil perquè és molt fàcil dir, cal apostar pel talent local, sí, però cal fer-ho. Quan tot va bé, tots pugem al carro, i ara el Gerard és el millor entrenador de la LEB Or, però calia confiar en ell en aquell moment. I vam confiar en ell d'una forma important, perquè vam tenir l'opció de fitxar algun entrenador amb més experiència, però ho vam tenir clar. És cert que ell era la primera opció i estem contents del que hem fet. No teníem cap obligació de renovar-lo ara perquè tenia contracte, però ho hem fet i li hem millorat les condicions perquè creiem que amb ell de la mà hem de tirar cap endavant.

En què ha canviat el club des del canvi de timó?

En moltes coses, moltíssimes. Cadascú té la seua forma de fer les coses, ni millor ni pitjor. Hi ha gent que encara no entén per què vam fer el pas. Nosaltres ho volíem fer, encara que d'una altra forma, és cert, no estic orgullós de com es va fer, per a res, el club es mereixia una altra manera, però no ens va quedar cap altre remei. M'agrada treballar en equip, però si he d'assumir unes responsabilitats i ser un líder, ho soc. Tinc els meus defectes, que són molts, però també alguna virtut, i estimo molt Lleida i el bàsquet, i això per a mi és fonamental.

«Mentre no siguem un club ACB, que és el meu somni, cal treure profit de les cessions»

«Per gaudir de l'espectacle cal apujar el pressupost, i això passa per tenir més massa social»

«Si no arribem als 2.000 abonats no serà una decepció, però sí un bany de realitat»